

wõtta, omat „neiut laugelt maalt“ otsima, kelle jälgi tema nii jäljeta ära kantanud on. Ühes on tema juba olnud, misjaguses — seda ei ole meie lahjuks kuulda saanud; nüüd piab aga teekond Ennsthali'sse minema. Kas see ei ole peiuke, kuida tema raamatus seisab! Aga räägi nüüd ruttu, mis Sina tead!”

Sofie waatas kawala naeretesega õdede peale ja ütles: „Kas Teie siis arvata ei wõi, mis mina tean?“ Nagu ühest suust hüüdsiwad mõlemad: „Teie juures on tema olnud, see kõrwetatud peiuke!“ „Muidugi, ja arwate, tema ütles ennast isa wana rahade korjandusest suurt osa wõtma!“ — „See on wast kena! Rahju, et meie seal ei olnud, kui tema papa Hausmann'iga wanu rahast arutas!“

Nüüd arutas Sofie teistele oma juba teel wälja arwatud plaani nimeta kirja kohta, ja Martha ja Alma Hinzmeier oliwad sellega täitsa ühes nõuus ja lubasiwad seda tähtsat asja ka saladuses pidada — selle kaubaga, et Sofie neile kohe pärast plaanitud kokkutulemisest sellest suusõnaga eht kirjalikult sõnumit annaks. Kuida Hinzmeieri neiufesed apthekre plaanitud käitluse üle õiget sõnumit saanud, see on selgitamata jäänud — üks selge tunnistus, et ka noored neiud tarwitust mööda saladust hoida oskawad. Meie oleme

aga oma aimamisega wist õigel teel, kui arwame, et ka seal tubli Adolf tallitamas ja oma peremehe äraandjaks saanud oli.

Siin piame oma kannatlikku lugejat jälle jalgutamisele maale kutsuma, et temale näidata wõiksime, kuida asjad Pühapäewa tähtsal pärast-lõunel läksiwad. Et herra Büchner juba päawal enne seda kõigeiks mõistlikkudeks tallitusteks täitsa lõlwatu oli ja kõiki oma teenijate hooleks pidi jätma, seda on iteenest arwata. Tema raha lõppes wiimaks nii wäga otja, et teisel päawal oma riidesse-panemisse juures, mis ju seesugusteks käitluseks iseäralist tähelepanemist tarwitab, pea ühte, pea teist wõõriti ümber panna tahtis, kunni õde, kellele tema juba ammu oma südame-häda tunnistanud ja kes ka õige kergest kutsumisest, temaga Westergund'isse kaasa tulla, wasta wõinud oli, tema wäljaspidise inimese peale halastas ja teda laitmata wälja ehitas, mis ka tema näu ja kaswu juures raske ei olnud, kui tema ka täna oma kartsatuma olekuga kannatlikku õde küll tülitas.

Wiimaks oli see suur tegu walmis ja läif wõis ette wõetud saada. Salutus maale oleks looduse-armastajale Anna'le rõõmu küll teinud, kui lähemata Eduard teda mitte jahisammule sundinud ei oleks. Mida ligemale nemad aga jõudsiwad, seda lähemaks jäiwad wenna samnud ja tema